

IRENA PŁOTNICKA

ur. 1917; Żminne

Miejsce i czas wydarzeń	Żminne, II wojna światowa
Słowa kluczowe	Żminne, II wojna światowa, okupacja niemiecka, Żydzi, pomoc Żydom, ukrywanie Żydów

Sytuacja Żydów podczas II wojny światowej

Ze Lwowa pojechaliśmy do Lublina, gdzie mieszkała moja teściowa, i tam byliśmy jakiś czas, a potem ja się zabrałam do Żminnego i byłam na wsi jakiś czas. Wtedy Niemcy brali Żydów, zmuszali gospodarzy, żeby dali podwodę i odwozili tych Żydów do Parczewa, a stamtąd pewnie tam, gdzie było jakieś getto większe, bo dla małej grupki nie warto było [tworzyć]. Biedniejsi z nich chowali się w takich dołkach, jakie się robi na przechowywanie kartofli czy innych jarzyn. Chowali się też w lasach. Nieraz przychodzili, żeby coś im dać do zjedzenia, żeby sobie zrobili jakie takie zapasy. Na przykład w jednym domu był taki piec kaflowy – wyjmowało się kafle i w środek Żyd wchodził i tam siedział. Tak że doskonałe schronienie było. To było zawsze w wielkiej tajemnicy, [ludzie] starali się w jakiś [sposób] ukryć, żeby nikt nie wiedział nawet z sąsiadów. Ci, co mogli zapłacić, po prostu płacili za siebie, więc po rodzinach wiejskich na wsi przechowywano ich, właśnie ukrywając tak. [O tym] się nigdy nie mówiło. To tak trzymało się w ścisłej tajemnicy, żeby nie zabrali Niemcy, ci, którzy przechowywali Żydów, byli też narażeni na śmierć, bo Niemcy zabijali tych, którzy pomagali Żydom.

Data i miejsce nagrania	2019-03-12, Lublin
Rozmawiał/a	Agnieszka Piasecka
Redakcja	Justyna Molik
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"